

[Drachmann.]

tror ikke, det er muligt at opretholde det nuværende ganske improviserede System netop med de Linier og Principper, som ligger bag ved det Lovforslag, vi drøfter her i Dag.

Til Slutning vil jeg henstille til Ministeren, om vi ikke kunde faa et lukket Møde til en samlet Redegørelse for vor hele handelspolitiske Situation, herunder ogsaa alt, hvad der henhører under den Sag, vi i Dag behandler. Jeg tror ikke, man kan sige, at denne Diskussion er udtømmende, idet vi af mange Hensyn er bundne til at udtale os mere eller mindre knapt og maaske ikke fuldt saa forstaaeligt, som man kunde ønske at gøre det.

Udenrigsministeren (P. Munch): Hvad Rigsdagens Ansvar for det, der foregaar i dette Øjeblik, angaar, indskrænker det sig naturligvis til Vedtagelsen af den Handels-traktat og den dertil knyttede Protokol, som foreligger til Behandling her. Disse er ganske vist Udtryk for, at vi ønsker at opretholde vor Samhandel i muligt Omfang med det tyske Rige, men jeg nærer heller ikke nogen Tvivl om, at man fra Rigsdagens Side er fuldt ud villig til at tage Ansvaret herfor. De Aftaler vedrørende Valutacentralens Anvendelse og vedrørende den tyske Monopolhandel og den tyske Kontingentpolitik, som knytter sig dertil, er Aftaler mellem Regeringerne, og det er givet, at Rigsdagen ikke faar noget Medansvar derfor, derved at den vedtager den almindelige Beslutning om Traktaten og den dertil knyttede Protokol.

Den ærede Ordfører for de Konservative mente, at man kunde holde et lukket Rigsdagsmøde, uden at der blev Uro. Ja, det tror jeg ogsaa, man kan. Men jeg føler mig ikke overbevist om, at man kan holde et lukket Rigsdagsmøde, hvor man behandler en Række Enkeltheder, som man af Hensyn til sine Forhandlinger med andre er nødt til at holde fortrolige, uden at adskilligt af disse Enkeltheder kommer frem paa en Maade, som vi ikke kan staa os ved over for dem, vi forhandler med. Derfor tror jeg, at et lukket Møde til Behandling af saadanne Enkeltheder under de nuværende Forhold er uanvendeligt, og jeg tror ikke, det kan nytte noget, at vi tænker os at komme ind derpaa. Derimod, hvis man ønsker i det erhvervspolitiske Nævn en Forhandling om de herhenhørende Spørgsmaal ogsaa nu bag efter, skal jeg for min Del være fuldt ud rede dertil, i det Øjeblik man i Nævnet maatte udtale et saadant Ønske.

Jeg havde brugt en Vending om, at de forskellige Stater skader hinanden ved de Foranstaltninger, de træffer i Øjeblikket, og derigennem sig selv. Det er ikke en særlig dansk Visdom, det er en Visdom, som jeg tror bliver forkyndt af Nationaløkonomer, Politikere og Erhvervsfolk praktisk talt over alt i Verden i denne Tid. Man er kommet ind paa en Afspærringspolitik, der hindrer den naturlige Samhandel, hvor Varerne frembringes det Sted, hvor de kan frembringes billigst og bedst, og sælges, hvor der er Brug for dem, og efter at dette System, der trykker hele Verdensproduktionen og hele Verdenshandelen nedad, er kommet til Udfoldelse, saa har naturligvis hver enkelt maattet værgе sig og træffe sine særlige Foranstaltninger, Foranstaltninger, om hvis bydende Nødvendighed jeg for min Del ikke skal sige andet, end at jeg anerkender den. Det har jeg gjort ved tidligere Lejligheder her, og hele vor Holding med Hensyn til Valutacentralen er jo Udtryk netop derfor.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ret i dette, at Vanskelighederne er særegne i Danmark paa Grund af vor i mange Henseender ensidige Omsætning med Udlandet, men dernæst ogsaa, fordi det nu engang er saaledes, at den Vare, som er Hovedvaren for os, nemlig Landbrugsprodukterne, er den, der er haardest ramt af Krisen gennem det almindelige Prisfald, der satte ind, før Prisfaldet satte ind paa andre Omraader, og satte stærkere ind. Deri ligger ikke nogen Opgivelse af Stillingen for Danmarks Vedkommende, og jeg for min Del mener, at vi med Anvendelsen af det nuværende System er kommet tilfredsstillende igennem for Danmark i Sammenligning med, hvad man har opnaaet ved de mangeartede Systemer i andre Lande. Jeg kender ikke andre Lande, hvor Omsætningen er sat mindre ned end for Danmarks Vedkommende. Det er mit Indtryk, at vi har kunnet opretholde den for os saa afgørende og betydningsfulde Omsætning med den øvrige Verden i større Omfang end praktisk talt hele den øvrige Verden. Der kan være et og andet Land, hvor særegne Forhold har medført gunstige Svingninger paa Grund af Bevægelsen for visse Varers Vedkommende, men i det store og hele har vi i saa Henseende været mindst lige saa gunstigt stillet som andre Lande.

Den ærede Formand for Det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, sagde, at jeg ventede mig ikke saa meget af Fremtiden, og et Øjeblik efter sagde han, at jeg ventede mig ikke saa meget af Valutaafviklingsudvalget. Det var